

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Японії про безпеку інформації

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Угоду між Урядом України та Урядом Японії про безпеку інформації, вчинену 16 листопада 2024 року у м. Києві (додається), яка набирає чинності на тридцятий день з дати отримання останнього письмового повідомлення, яким підтверджується завершення виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання зазначеною Угодою чинності.

Президент України

м. Київ
17 квітня 2025 року
№ 4368-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

**УГОДА
МІЖ
УРЯДОМ УКРАЇНИ
ТА
УРЯДОМ ЯПОНІЇ
ПРО БЕЗПЕКУ ІНФОРМАЦІЇ**

Преамбула

Уряд України та Уряд Японії (надалі іменовані “Сторони” та окремо – “Сторона”),
бажаючи забезпечити взаємну охорону секретної інформації, обмін якою здійснюється між ними,
домовились про таке:

**Стаття 1
Визначення термінів**

Для цілей цієї Угоди:

а. “секретна інформація” – інформація у будь-якій формі, включаючи усну, візуальну, електронну, магнітну чи документальну форми або обладнання чи технології, яка потребує охорони від несанкціонованого розкриття в інтересах національної безпеки Сторони-джерела і підлягає позначенню грифом секретності та створена компетентними органами Сторони-джерела або для їх використання, або під їх юрисдикцією;

б. “компетентні органи” – державні органи у відношенні України та урядові агенції у відношенні Японії, які для цілей цієї Угоди відповідно визначені кожною Стороною як органи, відповідальні в межах своєї відповідної компетенції згідно з національним законодавством за провадження діяльності, пов’язаної з секретною інформацією, включаючи її захист;

с. “підрядник” – фізична особа або установа, в тому числі субпідрядник, який виконує договір зі Стороною-одержувачем;

д. “принцип необхідного знання” – потреба мати доступ до секретної інформації та переданої секретної інформації для виконання офіційно визначених службових обов’язків;

е. “допуск” – оформлене право на безпечне поводження із секретною інформацією та переданою секретною інформацією, надане особі згідно з відповідними процедурами кожної Сторони;

f. “Сторона-джерело” – Сторона, включаючи компетентні органи під її юрисдикцією, яка передає секретну інформацію Стороні-одержувачу;

g. “Сторона-одержувач” – Сторона, включаючи компетентні органи під її юрисдикцією, якій секретна інформація передається Стороною-джерелом;

h. “гриф секретності” – ідентифікація, присвоєна Стороною інформації для зазначення необхідного рівня охорони, якою повинна бути забезпечена інформація;

i. “третья сторона” – будь-який уряд, фізична особа, фірма, інституція, організація, інша установа третьої країни або міжнародна організація, що не є стороною цієї Угоди; та

j. “передана секретна інформація” – секретна інформація, яка передається між компетентними органами Сторін. Секретна інформація стає переданою секретною інформацією після отримання Стороною-одержувачем відповідно до національного законодавства.

Стаття 2

Охорона переданої секретної інформації

Передана секретна інформація охороняється відповідно до умов, встановлених у цій Угоді, за умови, що такі умови узгоджуються з національним законодавством Сторони-одержувача.

Стаття 3

Зміни в національному законодавстві

Кожна Сторона повідомляє іншу Сторону про будь-які зміни у своєму національному законодавстві, що можуть впливати на охорону переданої секретної інформації за цією Угодою. У такому випадку Сторони проводять консультації як це передбачено статтею 19 для розгляду можливості внесення змін до цієї Угоди. Тим часом передана секретна інформація продовжує охоронятися відповідно до положень цієї Угоди, за умови, що такі положення узгоджуються з національним законодавством Сторони-одержувача, якщо інше не погоджено письмово Стороною-джерелом.

Стаття 4

Гриф секретності та позначення

1. Секретна інформація, що має надаватися за цією Угодою, позначається одним з таких грифів секретності:

для Уряду України секретна інформація позначається грифами Особливої важливості, Цілком таємно або Таємно;

для Уряду Японії секретна інформація позначається грифами GOKUHI (KIMITSU) 極秘 (機密), TOKUTEI HIMITSU (KIMITSU) 特定秘密 (機密), GOKUHI 極秘, TOKUTEI HIMITSU 特定秘密 або HI 秘.

2. Якщо на секретній інформації немає можливості фізично проставити гриф, Сторона-джерело повідомляє Сторону-одержувача про її гриф секретності. Якщо Сторона-одержувач вимагає цього, Сторона-джерело повідомляє про гриф секретності у письмовій формі.

3. Сторона-одержувач позначає всю передану секретну інформацію, там де це можливо, із зазначенням найменування Сторони-джерела та відповідним грифом секретності Сторони-одержувача, як зазначено в пункті 4 цієї статті.

4. Відповідними грифами секретності є:

В Україні	В Японії	Примітка: відповідник англійською мовою
Особливої важливості	GOKUHI (KIMITSU) 極秘 (機密) або TOKUTEI HIMITSU (KIMITSU) 特定秘密 (機密)	TOP SECRET
Цілком таємно	GOKUHI 極秘 або TOKUTEI HIMITSU 特定秘密	SECRET
Таємно	HI 秘	CONFIDENTIAL

Стаття 5

Національні органи безпеки та компетентні органи

1. Національними органами безпеки є:

для України:

Служба безпеки України;

для Японії:

Міністерство закордонних справ.

2. Національні органи безпеки виконують функції пункту координації та зв'язку щодо виконання та тлумачення цієї Угоди.

3. Національні органи безпеки та компетентні органи контролюють виконання цієї Угоди в межах своєї компетенції.

4. Сторони повідомляють одна одну у письмовій формі про свої відповідні компетентні органи дипломатичними каналами.

Стаття 6

Принципи охорони переданої секретної інформації

1. Сторона-одержувач не надає передану секретну інформацію будь-якій третій стороні без попередньої письмової згоди Сторони-джерела.

2. Сторона-одержувач відповідно до свого національного законодавства забезпечує переданій секретній інформації рівень охорони, еквівалентний тому, що надається своїй власній секретній інформації з грифом секретності відповідного рівня.

3. Сторона-одержувач не повинна використовувати передану секретну інформацію для будь-якої цілі, крім тієї, для якої вона надається, без попередньої письмової згоди Сторони-джерела.

4. Сторона-одержувач дотримується прав інтелектуальної власності, таких як патенти, авторські права або комерційна таємниця, що застосовуються до переданої секретної інформації, відповідно до свого національного законодавства.

5. Кожна Сторона веде відповідно до національного законодавства облік осіб, яким надано допуск та яких уповноважено мати доступ до секретної інформації та переданої секретної інформації.

6. Сторона-одержувач встановлює процедури для ідентифікації, місцезнаходження, обліку та контролю переданої секретної інформації з метою нагляду за поширенням переданої секретної інформації та доступу до неї.

7. Сторона-джерело інформує Сторону-одержувача про будь-які наступні зміни грифів секретності секретної інформації, яку вона надала Стороні-одержувачу.

Стаття 7

Доступ до переданої секретної інформації

1. Жодна особа не повинна мати доступу до переданої секретної інформації лише на підставі звання, посади або допуску.

2. Доступ до переданої секретної інформації надається особам лише за “принципом необхідного знання” та яким надано допуск відповідно до національного законодавства та процедур Сторони-одержувача.

3. Сторона-одержувач вживає відповідно до національного законодавства належних заходів для забезпечення того, щоб висновок про надання допуску особі відповідав інтересам національної безпеки та ґрунтувався на усій відповідній інформації, яка визначає, чи є особа надійною та такою, що заслуговує на довіру, при поводженні з переданою секретною інформацією.

4. Сторона-одержувач вживає відповідних заходів для забезпечення того, щоб усі критерії, зазначені у попередньому пункті, було дотримано відповідно до свого національного законодавства та процедур у відношенні до будь-якої особи, якій має бути надано доступ до переданої секретної інформації.

5. Перед тим, як представник Сторони-джерела надасть секретну інформацію представнику Сторони-одержувача, Сторона-джерело має отримати запевнення від відповідного компетентного органу Сторони-одержувача, що запропонований отримувач відповідає “принципу необхідного знання” та має допуск необхідного рівня, що узгоджується з відповідним рівнем грифу секретності згідно зі Статтею 4.

Стаття 8

Процедури для здійснення візитів

1. Візити, що передбачають доступ осіб компетентного органу однієї Сторони до секретної інформації, якою володіє компетентний орган іншої Сторони, здійснюються лише за попередньою згодою компетентного органу іншої Сторони. Дозвіл на такі візити може надаватися лише особам, які відповідають “принципу необхідного знання” та мають допуск необхідного рівня відповідно до Статті 7.

2. Запити на візити подаються відповідним компетентним органом Сторони, що здійснює візит, міжурядовими каналами відповідному компетентному органу іншої Сторони і повинні включати підтвердження того факту, що особи, які здійснюють візит, відповідають “принципу необхідного знання” та мають допуск необхідного рівня відповідно до Статті 7.

Стаття 9

Передача секретної інформації

Секретна інформація передається між Сторонами міжурядовими каналами. Сторона-джерело несе відповідальність за зберігання, контроль

та безпеку всієї секретної інформації до її отримання Стороною-одержувачем відповідно до національного законодавства Сторони-джерела.

Стаття 10

Безпекові вимоги під час передачі

Мінімальні вимоги до безпеки секретної інформації під час її передачі між Сторонами є такими:

а. секретна інформація у формі документів або інших носіїв:

(i) секретна інформація передається в опечатаному конверті або конверті з індикатором розкриття, вкладеним в інший запечатаний конверт або конверт з індикатором розкриття, або в захисний пакет, при цьому на внутрішній конверт наноситься лише гриф секретності документів або інших носіїв та організаційна адреса отримувача, що має його одержати, а на зовнішній конверт або захисний пакет наноситься організаційна адреса отримувача, організаційна адреса відправника та реєстраційний номер, якщо такий надається;

(ii) на зовнішньому конверті чи захисному пакеті не відображається жодних зазначень щодо грифа секретності вкладених документів чи інших носіїв;

(iii) для пакетів, що містять секретну інформацію, готуються реєстри про одержання. Реєстр про одержання вкладеної секретної інформації підписується кінцевим отримувачем Сторони-одержувача та повертається відправнику Сторони-джерела;

б. секретна інформація у формі обладнання або, що міститься в обладнанні:

(i) секретна інформація передається в опечатаних та критих транспортних засобах або має бути надійно упакована або захищена, щоб запобігти ідентифікації її вмісту, та перебувати під постійним контролем для запобігання доступу сторонніх осіб;

(ii) секретна інформація, яка очікує на відправку, розміщується у захищених зонах зберігання, які забезпечують охорону, що відповідає рівню грифу секретності секретної інформації. Тільки уповноважені особи з допуском необхідного рівня можуть мати доступ до обладнання;

(iii) реєстри про одержання отримуються на кожному етапі транспортування секретної інформації за маршрутом і при доставці

кінцевому отримувачу Сторони-одержувача. Усі реєстри про одержання повертаються відправнику Сторони-джерела;

с. електронна передача:

секретна інформація під час передачі захищається з використанням шифрування такого рівня, який відповідає грифу секретності. Стандарти інформаційних систем для обробки або зберігання переданої секретної інформації або пересилання секретної інформації повинні отримати акредитацію з питань безпеки відповідним органом Сторони, яка використовує систему.

Стаття 11 **Об'єктова безпека**

Кожна Сторона є відповідальною за безпеку усіх об'єктів компетентних органів, де передана секретна інформація зберігається, та забезпечує, щоб для кожного такого об'єкта призначалась особа, яка несе відповідальність та має повноваження щодо контролю та охорони переданої секретної інформації.

Стаття 12 **Зберігання переданої секретної інформації**

Сторона-одержувач зберігає передану секретну інформацію таким чином, щоб забезпечити доступ до неї лише уповноважених осіб, визначених відповідно до Статті 7.

Стаття 13 **Знищення переданої секретної інформації**

Передана секретна інформація знищується в спосіб, що перешкоджає повному або частковому відновленню відповідно до національного законодавства Сторони-одержувача.

Стаття 14 **Відтворення переданої секретної інформації**

Коли Сторона-одержувач відтворює передану секретну інформацію у формі документів або інших носіїв, вона має також відтворити на них усі оригінальні грифи секретності або позначити ними кожен копію. Сторона-одержувач контролює таку відтворену передану секретну інформацію так само, як оригінальну передану секретну інформацію. Сторона-одержувач обмежує кількість копій такою, що вимагається для службових цілей.

Стаття 15

Переклад переданої секретної інформації

Сторона-одержувач забезпечує, що будь-який переклад переданої секретної інформації здійснюється особою, яка відповідає "принципу необхідного знання" та має допуск необхідного рівня відповідно до Статті 7. Сторона-одержувач утримує мінімальну кількість копій перекладу та контролює будь-яке поширення. Такі переклади позначаються грифами секретності Сторони-одержувача, еквівалентним грифам секретності Сторони-джерела, та належною приміткою мовою, на яку здійснено переклад, із зазначенням того, що такий переклад містить передану секретну інформацію. Сторона-одержувач контролює такі переклади так само, як і оригінальну передану секретну інформацію.

Стаття 16

Надання переданої секретної інформації підрядникам

Перед наданням підряднику будь-якої переданої секретної інформації Сторона-одержувач згідно зі своїм національним законодавством вживає відповідних заходів для забезпечення такого:

а. об'єкти підрядника мають спроможність охороняти передану секретну інформацію з грифом секретності відповідного рівня;

б. усіх осіб, які мають доступ до переданої секретної інформації, поінформовано про їх обов'язки щодо охорони переданої секретної інформації;

в. інформація, створена підрядниками з використанням переданої секретної інформації, позначається грифом секретності відповідного рівня Сторони-одержувача та підлягає охороні, яка відповідає тій, що надається оригінальній переданій секретній інформації;

г. Стороною-одержувачем проводяться початкова та регулярні інспектування з питань безпеки на кожному об'єкті підрядника, де зберігається передана секретна інформація або надається доступ до неї, для забезпечення її охорони так само, як це вимагається відповідними положеннями цієї Угоди;

д. на кожному об'єкті підрядника ведеться облік осіб, які мають допуск та яких уповноважено мати доступ до переданої секретної інформації;

е. на кожному об'єкті підрядника призначаються особи, на яких покладається відповідальність та повноваження щодо здійснення контролю та охорони переданої секретної інформації; та

г. підрядники застосовують та впроваджують заходи для охорони переданої секретної інформації так само, як це вимагається відповідними положеннями цієї Угоди.

Стаття 17

Втрата або компрометація переданої секретної інформації

1. Сторона-джерело негайно інформується про всі випадки втрати або компрометації, а також підозри щодо втрати або компрометації переданої секретної інформації, та Сторона-одержувач проводить розслідування для встановлення обставин.

2. Результати розслідування та інформація щодо вжитих заходів для запобігання повторенню зазначених випадків надаються в письмовій формі Стороні-джерелу.

Стаття 18

Виконавчі домовленості

Компетентні органи в межах своєї компетенції можуть взаємно визначити Виконавчі домовленості, які базуються на цій Угоді та в яких зазначаються додаткові положення.

Стаття 19

Спори та консультації

1. Сторони консультують одна одну щодо виконання цієї Угоди.

2. Будь-які питання, пов'язані з тлумаченням або застосуванням цієї Угоди та будь-яких Виконавчих домовленостей, вирішуються виключно шляхом консультацій між Сторонами.

3. Компетентні органи Сторін вирішують спори, які можуть виникнути щодо реалізації будь-яких Виконавчих домовленостей, шляхом консультацій.

4. Якщо спір не може бути вирішено відповідно до положень пункту 3 цієї Статті, спір вирішується відповідно до положень пункту 2 цієї Статті.

Стаття 20

Візити представників з питань безпеки

Виконання наведених вимог безпеки може підтримуватися шляхом здійснення взаємних візитів представників з питань безпеки Сторін. Таким чином, за взаємною згодою Сторін представникам з питань безпеки кожної

Сторони може бути надано дозвіл на здійснення візиту до об'єктів іншої Сторони для обговорення своїх безпекових процедур та дотримання їх виконання з метою досягнення обґрунтованої співвідносності відповідних систем безпеки Сторін.

Стаття 21

Витрати

Кожна Сторона несе власні витрати, що виникають у зв'язку з виконанням своїх зобов'язань за цією Угодою, відповідно до національного законодавства в межах своїх річних бюджетних асигнувань.

Стаття 22

Набрання чинності, зміни, термін дії та припинення дії

1. Кожна Сторона надсилає письмово дипломатичними каналами іншій Стороні повідомлення, яким підтверджує завершення виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цією Угодою чинності. Ця Угода набирає чинності на тридцятий день з дати отримання останнього повідомлення.

2. До цієї Угоди можуть бути внесені зміни за письмовою згодою Сторін.

3. Ця Угода залишається чинною протягом одного року та автоматично продовжується щорічно, якщо жодна зі Сторін не повідомить іншу у письмовій формі дипломатичними каналами принаймні за дев'яносто днів заздалегідь про свій намір припинити дію цієї Угоди.

4. Незважаючи на припинення дії цієї Угоди, уся передана секретна інформація, надана відповідно до цієї Угоди, продовжує охоронятися відповідно до умов, викладених у цій Угоді.

ВЧИНЕНО у м. Київ 16 листопада 2024 року, у двох примірниках, кожен українською, японською та англійською мовами, при цьому усі три тексти є автентичними. У випадку виникнення розбіжностей стосовно тлумачення положень Угоди текст, викладений англійською мовою, має переважну силу.

За Уряд України

За Уряд Японії